

فرج الله فرج الله

فساد، نتیجه گناه

با این که بشر امروزی در اوج پیشرفت علمی و تکنیک سیر می‌کند و بکرات و سیارات را کشف و تسخیر می‌کند و جهان را به یک دهکده جهانی تبدیل کرده است، اما در دریای فساد و گرفتاری غوطه‌ور آست و تعجب آور اینکه با اینهمه پیشرفت نمی‌داند منشأ این همه فساد و بدبختی و نابسامانی جهانی که مثل سایه، قدم به قدم انسانها را تعقیب و آنان را احاطه کرده چیست و چه عاملی باعث اینهمه گرفتاری و مشکلات شده است؟

اگر نابسامانی و فساد در همه شئون زندگی بشر حکم‌فرما شده و روز به روز افزون‌تر می‌شود و بشر امروزی با این پیشرفت به ریشه فساد دست پیدا نکرده است و نمی‌داند چرا هر روز فساد بیشتر می‌شود و از طرف چه کسی به وسیله این فساد مجازات می‌شود. ولی قرآن مجید با اشاره به کارهای ناهنجار و زشتی که از بعضی از انسانها سر می‌زند، سرچشمۀ فساد و تباہی جامعه بشری را (که همان مجازات الهی است)، چه در خشکی و چه در دریاها گنانان و کارهای زشت مردم دانسته و علت مجازات آنان را بیان کرده می‌فرماید:

«ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبُوا أَيْدِي النَّاسِ لِيَذَّكِّرُهُمْ بِعَصَمَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»^(۱).

۱. روم: آیه ۴۱.

«فساد در خشکی و دریا به خاطر کارهای که مردم انجام داده‌اند، آشکار شده است، خدا می‌خواهد نتیجه بعضی از اعمالشان را به آنان بچشاند شاید (به سوی حق) بازگردد».

معنى فساد

پیش از آن که به ارتباط گناهان و کارهای زشت با فساد پردازیم، لازم است معنی فساد که در واقع کیفری از طرف خداوند در نتیجه اعمال خود مردم است، روشن شود: در معنی فساد و بَرْ و بحر تفسیرهای گوناگونی بیان شده، مانند: اینکه مراد از

فساد در خشکیها قتل
هایل به دست قابیل و
فساد در دریا غصب
کشتهای در عصر حضرت
موسی و خضر و یا نفرین
پیامبر است که دامان
مشرکان مکه را فرا گرفت
و باران قطع شد و صید در
دریای اخمر مشکل شد و
یا مُنظور از فساد

با این که بشر امروزی در اوج پیشرفت علمی و تکنیک سیر
می‌کند و کرات و سیارات را کشف و تسخیر می‌کند و جهان
را به پک دمکده جهانی تبدیل کرده است، اما در دریای فساد
و گرفتاری غوطه‌ور است و تعجب آور اینکه با اینهمه
پیشرفت تئی داند منشأ این همه فساد و بدیختی و
نابسامانی جهانی که مثل سایه، قدم به قدم انسانها را
تعقیب و انان را احاطه کرده چیست و چه عاملی بیان
اینه که گرفتاری و مشکلات شده است؟

زماداران فاسدی است که خشکی و دریا را به فساد می‌کشانند و یا شهرهای کنار دریا
که معمولاً فساد در آنها بیشتر است و امثال اینها.

اما مسلماً تمام معنی و مفهوم آیه محدود به قضایای خاصی نیست زیرا اوّلًا: قرآن
مجید به زمان و مکان خاصی نازل نشده است. و ثانیاً: در آیات گذشته سخن از شرک
بود و این آیه در واقع ادامه آن آیات است. و می‌دانیم سرچشمه همه مفاسد اجتماعی،
فراموش کردن توحید و روی آوردن به شرک است و ثالثاً: معنی معروف بحر همان

دریاست و فساد در دریا ممکن است به صورت کمبود مواحب دریائی و یا نامنی مانند دزدان دریائی (از نوع قدیم) و یا از نوع جدید آن که همان جنگها و لشگرکشی‌های امروزی توسط ناوگان جنگی و هواپیما برهاي بیگانه و به فساد کشاندن دریا و کشورها و شهرهای اطراف و سواحل آن می‌باشد^(۱).

مرحوم علامه طباطبائی در معنی فساد در برابر و بحر می‌فرماید:

«منظور از بَرْ و بَحْر همان معنای معروف آنهاست که در روی زمین اتفاق می‌افتد و منظور از فساد ظاهر، مصائب و بلایابی است که شامل منطقه‌ای از مناطق زمین می‌شود مانند زلزله و قطع باران و مرضهای مسری و جنگها و عدم امنیت و... و هر آن چیزی که نظام جامعه سالم را فاسد می‌کند (خواه به اختیار مردم باشد یا نباشد) همه اینها فساد ظاهر در خشکی و دریاست که محل زندگی و سکونت بشر است»^(۲).

در حدیثی از امام صادق علیه السلام می‌خوانیم:

«فساد الحیوان إِذَا لَمْ تَمْطُرْ وَ كَذَلِكَ هَلَاكَ دَوَابُّ الْبَحْرِ بِذَلِكَ حَيْوَةٌ دَوَابُّ الْبَحْرِ بِالْمَطَرِ إِذَا كَفَّ المَطَرُ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ ذَلِكَ إِذَا كَثُرَتِ الْذُنُوبُ وَ الْمُعَاصِي»^(۳). «هنگامی که باران نبارد، زندگی فاسد می‌شود. همچنین موجودات دریا هم با نیامدن باران هلاک می‌شوند، زندگی موجودات دریا بستگی به باران دارد پس اگر باران نبارد، فساد دردشت و دریا ظاهر می‌شود و این هنگامی است که گناهان فزونی گیرد».

رابطه گناه و فساد چیست؟

می‌دانیم که همه کارها اعم از خوب و بد در عین حال که اثر و وضعی خود را در جامعه بشری خواهند گذاشت، کیفر الهی را نیز چه در دنیا و چه در آخرت در پی خواهد

۱. تفسیر مجمع البیان - المیزان - تفسیر نمونه، ذیل آید (با تلخیص و تغییر و اشافه مختصر).

۲. المیزان، ذیل آید.

۳. تفسیر المیزان و نور الثقلین، ذیل آید.

داشت. متتها کارهای نیک، باعث پیشرفت و شکوفائی جامعه شده و آثار مثبتی خواهد داشت. اما کارهای خلاف و قانون‌شکنی‌ها و ظلمها و اجحافها مانند غذای مسموم و فاسدی است که (چه بخواهیم چه نخواهیم) اثر خود را خواهد گذاشت و جامعه سالم انسانی را به یک جامعه منحط و فاسد تبدیل خواهد کرد و لو بر خلاف میل انسانها باشد چرا که براساس آموزه‌های قرآن و فرهنگ غنی اهل بیت علیهم السلام، گناه و معصیت علاوه بر اینکه ارتباط مستقیم با فساد دارد، مشمول مجازات الهی نیز خواهد بود یعنی خداوند متعال به تناسب کارهای مردم، آنان را کیفر می‌دهد (چه در دنیا و چه در آخرت). چنانکه خداوند متعال در آیات بعد از این آیه به این مسئله اشاره کرده می‌فرماید:

«هرکس کافر شود، کفرش بر زیان خود اوست و آنها که عمل صالح انجام

دهند (پاداش الهی را) به سود خودشان آماده می‌سازند»^(۱).

فساد، در خشکی و دریا به
خاطر کارهای که مردم انجام
داده‌اند، آشکار شده است، خدا
می‌خواهد نتیجه بعضی از
اعمالشان را به آنان بچشاند
شاید (به سوی حق) بازگردد.

و یا در حدیثی از رسول خدام علیهم السلام می‌خوانیم
که فرمود: هر کس زمامدار ستمگری را ببیند که
حرام‌های خدا را حلال می‌کند، پیمان خدا را
می‌شکند، با راه و روش رسول خدا مخالفت
می‌کنند، با بندگان خدا با گناه و تجاوز رفتار

می‌کنند (با این‌همه) نه در اقدامی و نه با گفتاری با او (حاکم ستمگر) مخالفت نکند (واز ستم بر مردمان) به خشم نماید، آن‌گاه خدا را این حق است که او را نیز در همان جایگاه ستمگران دراندازد»^(۲).

همچنین امام صادق علیهم السلام می‌فرماید:

«من یموت بالذنب اکثرِ ممَن یموت بالأجال و من یعيش بالإحسان أکثرُ ممَن

۲. تاریخ طبری ج ۴، ص ۳۰۰.

۱. روم، ۴۴.

یعيش بالأعما^(۱). «تعداد کسانی که به وسیله گناه می‌میرند، بیش از کسانی هستند که به مرگ طبیعی می‌میرند و کسانی که به وسیله احسان و نیکی عمرشان زیاد می‌شود، بیشتر از افرادی هستند که عمر طبیعی می‌کنند».

گرچه منظور از مرگ در اینجا مطلق مرگ است، ولی امروزه مرگ فرهنگی در میان انسانها از جلوه بیشتری برخوردار است.

چنانکه در جهان امروز عده‌ای از مسلمانان و کشورهای اسلامی گرفتار مستکبران و استثمارگران مدرن هستند و هر روز در اقصی نقاط جهان اسلام عده

زیادی به مسلح منی‌روند و منابع آنان غارت می‌شود و خود در فقر و بدبختی و پراکنندگی بسر می‌برند، مسئول این جنایات،

سه نوع گناه است که کفر آنها بیش از قیامت به انسان می‌رسد: عاق والدین و ظلم بر مردم و کفران نعمت کردن و جواب خوبی را به بدی دادن

مستکبران جهانی هستند، اما تا حدی به وجود آورندۀ این وضع، خود آنان می‌باشد زیرا از فرهنگ قرآن و اهل بیت فاصله گرفته‌اند. از جمله کارهای زشتی که امروز باعث فساد.

جوامع اسلامی می‌شود، این است که در خانه و حی حکم تخریب اماکن مقدسه را صادر می‌کنند و باعث اختلاف بین امت اسلامی می‌شوند. غافل از اینکه گاهی دانسته و گاهی ندانسته آب به آسیاب دشمن می‌ریزند و پیش از همه و بیش از همه خود را به ذلت می‌کشانند و از سرگذشت پیشینیان و حتی سرگذشت امتها و ملت‌های معاصر همانند الجزایر و لبنان و فلسطین عبرت نمی‌گیرند. خداوند متعال در قرآن مجید سرگذشت پیشینیان (همانند قوم لوط و نوح و...) را بیان می‌کند و به عنوان عبرت در آیه بعدی می‌فرماید: «قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مَنْ قَبْلَ كَانُوا أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ»^(۲): «بگو در زمین سیر کنید و بنگرید عاقبت کسانی که قبل از شما بودند چگونه بود!

۱. سفينة البحار، ذنب.

۲. روم: ۴۲

بیشتر آنها مشرک بودند».

پس رابطهٔ فساد و گناه از نظر قرآن و پیشوایان دین آشکار است چنانکه در بعضی از احادیث می‌خوانیم، نتیجهٔ و عاقبت بعضی از گناهان حتی پیش از قیامت به انسان می‌رسد.

در حدیثی از پیامبر گرامی اسلام ﷺ می‌خوانیم:

«ثُلَاثَةٌ مِّنَ الْذُنُوبِ تُعْجِلُ عَقُوبَتِهَا وَ لَا تُؤْخَرُ إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوقُ الْوَالِدِينِ وَ الْبَغْيِ عَلَى النَّاسِ وَ كُفْرُ الْإِحْسَانِ»^(۱). «سه نوع گناه است که کیفر آنها پیش از قیامت به انسان می‌رسد: عاقّ والدین و ظلم بر مردم و کفران نعمت کردن و جواب خوبی را به بدی دادن».

فساد و گرفتاری برای بیداری و نجات

اگر خداوند بی‌نیاز و قادر متعال و خالق هستی، انسانها را به فساد و گرفتاری و بلاها و مصیبت‌ها به خاطر کارهای زشت خودشان مبتلا می‌سازد، نه برای این است که (العياذ بالله) نفعی به او دارد، بلکه برای این است که خود انسان متوجه بدی اعمال و کارهای زشت خویش شود و با برگشتن به فطرت اولیهٔ خود که همان پاکی و خوبی است، به سوی خدا برگردد. و این نهایت رحمت خداوندی به مخلوق خود را می‌رساند که در عین حال که بندۀ او نسبت به او تمرد می‌کند، ولی او به بندۀ ضعیف خود رحم می‌کند. در واقع چشاندن بلا و گرفتاری به منزلهٔ داروی پزشک به مریض می‌باشد که باید به خاطر سلامتی وجود، تلخی دارو را تحمل کند تا بهبودی حاصل شده و به سلامتی او لیه بازگردد. لذا در ذیل آیه می‌فرماید: «خدا می‌خواهد نتیجهٔ بعضی از اعمالشان را به آنان بچشاند شاید (به سوی حق) بازگردد»^(۲).

۱. سفينة البحار: ذنب.

۲. «الَّذِيَّ يَعْصِمُهُمْ بَعْضُ الَّذِيْ عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»